

Saksalaisen jalkaväen panssarintorjuntaan käyttämät aseet 2. maailmansodassa

Osa 10: Liekinheittimet

Teksti: Sihvola SJA

Liekinheittimen teho panssarivaunua vastaan riippuu paljon vaunun tyypistä. Luonnollisesti panssaroinnin paksuus ei ole olennainen tekijä, vaikkakin aivan ohut panssarointi päästää lämmön läpi, jolloin takana oleva tavara syttyy, esim. polttoaine tai ammuksset. Pääsääntöisesti liekinheittimen panssarintorjuntakyky perustuu siihen, kuinka helposti palava aine pääsee tunkeutumaan vaunun sisäosiin, esim. moottoriin. Jos vaunun moottori saadaan syttymään, ei vaunu liiku enää ja todennäköisesti räjähtää jonkin ajan kuluttua. Venäläiset tankin eivät olleet herkimmästä päästä syttymään, koska niissä käytettiin dieselmoottoreita. Liekinheitimiä käytettiin laajasti jo 1. ms:ssa. Ensimmäiset versiot olivat liian raskaita yhdelle miehelle, joten ne vaativat kaksi tai kolme käyttäjää.

Flammenwerfer 34 ja 40

Ensimmäinen yhden miehen liekinheitin oli Flammenwerfer 34, joka otettiin käyttöön vuoden 1934 lopussa. Käytännössä se 36 kg painoisena oli kuitenkin liian raskas yhden miehen käyttää. Suuremmassa säiliössä oli 11,8 litraa Flammöl Nr.19:ää ja pienemmässä ajoainesäiliössä oli tyyppiä. FmW.34:a valmistettiin vuoteen 1941 asti, jolloin sen korvasi Flammenwerfer 40 klein. Tämä painoi 21,8 kg. Molemmat säiliöt olivat pyöreitä ja vierekkäin. Painon pudotus saatiin aikaan polttoaineen vähentämisellä 7,5 litraan.

FmW.35

FmW.41 mit Strahlpatrone

Flammwerfer 41

FmW.41:n paino oli 22 kg ja se käytti kahta sylinterinmuotoista säiliötä. Se käytti ajoaineena vetyä. Itärintaman äärimmäisten lämpötilojen takia kehitettiin Flammenwerfer mit Strahlpatrone 41, jossa oli 10 sytytyspatruunaa varmistamassa nesteen syttymisen. Heittimessä oli polttoainetta kymmeneksi sekunniksi. Heitin painoi 18 kiloa ja siinä oli 7 litraa polttoainetta. Maksimikäyttöetäisyys oli 30 metriä. Heitin pysyi käytössä sodan loppuun saakka. Asetta valmistettiin vuosien 1942 ja 1945 välillä n. 64 000 kpl.

Mittlerer Flammenwerfer

Tämä oli pioneerijoukkojen käytössä. Heitin painoi 102 kg ja se oli kahden sotilaan vetämässä vaunussa. Mittlerer Flammenwerferissä oli 30 litraa polttoainetta, joka kesti 25 sekuntia. Heitin oli liian epäkäytännöllinen ollakseen todella tehokas.

Flammenwerfer 42

Flammenwerfer 42:ssä oli 9 litraa polttoainetta, jotka se pystyi roiskaisemaan jopa 40 metrin päähän. Mutta 24 kilon painoisena se oli liian raskas.

Flammenwerfer 44

Flammenwerfer 44 oli edellisen vastakohta. Se painoi ainoastaan 12 kg ja siinä oli 4 litraa polttoainetta. Toimintaetäisyys oli 28 metriä, joten sitä ei pidetty tarpeeksi tehokkaana.

Einstossflammenwerfer 46

Einstossflammenwerfer 46 oli suunniteltu kertakäyttöiseksi aseeksi laskuvarjojoukkojen pyynnöstä. FmW.46 oli 60 cm pitkä ja 7 cm halkaisijaltaan oleva putki. Aseen syöttämä purske kesti puoli sekuntia ja ulottui 30 metriin. Heitin painoi 3,6 kg ja se osoittautui erittäin tehokkaaksi ja suosituksi. Sitä valmistettiin n. 31 000 kpl loppuvuoden 1944 ja alkuvuoden 1945 aikana. Näitä nähtiin kovassa käytössä Berliinin viimeisissä taisteluissa.

Muita

SS kehitti oman kertakäyttöisen liekinheittimensä. Se painoi ainoastaan 2,8 kg ja sen valmistuksessa ei tarvittu juuri mitään tärkeitä raaka-aineita. SS:n ja Wehrmachtin erimielisyydet estivät heittimen laajan käyttöönoton.

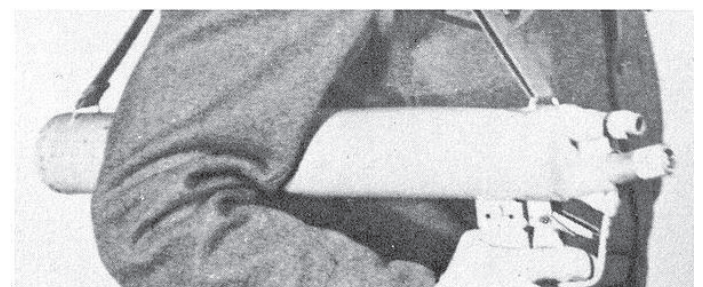
SS kehitti myös kevyemmän ja helpporakenteisemmän ”tavallisen” liekinheittimen kuin FmW.41. Sen paine kehitettiin tableteilla ja se painoi 14 kg.

FmW.41

FmW.41

Einstossflammenwerfer 46